

TLAČOVÁ SPRÁVA K PROJEKTU

UTOPUS ČSR + ČAS PRE NOVÉ UTÓPIE (?) / TIME FOR NEW UTOPIA (?)

Bob BICKNELL-KNIGHT (GB), Jiří ČERNICKÝ (CZ), Katarína HLÁDEKOVÁ (SK), Oto HUDEC (SK), Martin KOCHAN (SK), Lucie MIČÍKOVÁ (CZ), Jan PFEIFFER (CZ), Eva TKÁČIKOVÁ (SK), Vlad YURASHKO (UA)

Miesto / kontakt: **Galéria umelcov Spiša (GUS)** – kultúrne zariadenie Košického samosprávneho kraja, Zimná 46, Spišská Nová Ves, www.gus.sk

Termín výstavy: 12. 12. 2018 – 31. 3. 2019

Vernisáž výstavy: streda, 12. 12. 2018 o 17.00

Produkcia: Galéria umelcov Spiša – kultúrne zariadenie Košického samosprávneho kraja

Autorka a kurátorka: Mgr. art. Katarína Balúnová

Odborná spolupráca: Mgr. Lenka Králová – GUS

Kontakt pre médiá: Mgr. Lenka Králová, projekty@gus.sk, 053 4174626

Medzinárodný premiérový výstavný projekt Galérie umelcov Spiša pod názvom *Utopus ČSR + Čas pre nové utópie (?)* reaguje na 100. výročie vzniku Československa. Reflektuje našu spoločnú minulosť a zároveň otvára otázky týkajúce sa budúcnosti v globálnom merítku. Koncept sa zaoberá témou utópie – utopického mesta nedávnej socialistickej minulosti v konfrontácii s novými ideami a otázkami o potrebe nových utópií. Výstava je realizovaná v rámci projektu *TÉMA / cyklus tematických výstav Galérie umelcov Spiša v r. 2018*. Projekt z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Výstava predstavuje tvorbu deviatich umelcov mladej a strednej generácie zo Slovenska, Česka, Veľkej Británie a Ukrajiny. Prostredníctvom maľby, sochy, inštalácie a videa sa utópia prezentuje ako impulz, kriticky prehodnotený koncept alebo ako viac či menej konkrétna vízia. Výber českých a slovenských umelcov, z ktorých mnohí aktívne pôsobia v oboch krajinách, odkazuje na našu spoločnú minulosť previazanú so socialistickými utópiami. Dôležitou súčasťou výstavy je účasť ukrajinského a anglického umelca nezaťaženého bývalým režimom čo otvára priestor na medzinárodný dialóg premietajúci sa v diferentných konceptov a ideách.

Kurátorka výstavy Mgr. Katarína Balúnová upresňuje: „Utópia, kontroverzný koncept, plynúci od ideálnej spoločnosti cez architektúru dokonalého mesta až po dystópiu všeobecného úpadku, vychádza z idey „nejestvujúceho miesta“. Vo svojej podstate vyjadruje nespokojnosť s aktuálnym stavom a predkladá nový model fungovania spoločnosti, ostávajúci spravidla v teoretickej rovine. Skúsenosť s jeho uvedením do praxe dokazuje slabú, časovo úzko vymedzenú životaschopnosť, nakoľko nezohľadňuje množstvo aspektov reálneho života, avšak má svoj význam v experimente ako takom. Dvadsiate storočie ponúklo niekoľko negatívnych príkladov realizácie utopických myšlienok totalitnými zriadeniami. Tieto extremizované predstavy, ktoré sa vo svojom uskutočnení ukázali ako programy nešťastia, by však nemali byť dôvodom na rezignáciu smerom k utópii, ale korektúrou jej rozpoznateľnej chyby, totalizácie partikulárneho.“